

Sygn. akt IV KO 24/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia **R. L.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 31 grudnia 2019r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt Ds.(...),

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K.

zawartego w postanowieniu z dnia 7 lutego 2020 r., sygn. akt IV Kp (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu
na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2020 r., sygn. akt IV Kp (...), Sąd Rejonowy w K. , na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia R. L. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 31 grudnia 2019r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt Ds.(...).

Uzasadniając wniosek wskazano, że zawiadomienie żalącego R. L. o popełnieniu przestępstw odnosi się bezpośrednio do działań sędziów tamtejszego Sądu, co mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia pokrzywdzonego R. L. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 31 grudnia 2019r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt Ds.(...) - jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje utrwalony pogląd, że do okoliczności uzasadniających obawę o bezstronność sądu właściwego i spełniających powyższe kryterium należą sprawy, w których jedną ze stron postępowania karnego jest sędzia sądu właściwego lub sądu wyższego rzędu w tym samym okręgu.

Wobec powyższego, podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w K., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania - w opinii społecznej, a także samych stron postępowania - przeświadczenie o niemożności bezstronnego rozpoznania sprawy. W realiach sprawy jej pozostawienie we właściwości tego sądu, w którym służbowe obowiązki pełnią sędziowie, których ta sprawa dotyczy, mogłoby stanowić zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, jakim jest potrzeba ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie i bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę. Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w K., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w G., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.